

Uit de Constitutie Lumen Gentium van Vaticanum II *

De bisschop,
bekleed met de volheid van het priesterschap,
is de beheerder
van de genade van het hogepriesterschap,
vooral bij de Eucharistie,
die hij zelf opdraagt of doet opdragen
en waarvan de Kerk voortdurend leeft en groeit.
Deze Kerk van Christus is werkelijk aanwezig
in alle rechtmatige
plaatselijke gemeenschappen van gelovigen die,
in vereniging met haar herders,
in het nieuwe testament
eveneens Kerken worden genoemd (Hand 8,1; 14,22).
Zij vormen immers daar, waar zij zijn,
het nieuwe volk,
door God geroepen in de Heilige Geest
en in volle overtuiging (1Th 1,5) .
In iedere gemeenschap,
verenigd rondom het altaar en geleid
door het heilig ministerie van de bisschop,
zien wij het symbool van die liefde
en "van die eenheid van het mystieke Lichaam,
die de onontbeerlijke voorwaarde is voor het heil"
In deze gemeenschappen,
hoewel vaak klein en arm of verspreid,
is Christus aanwezig,
die met zijn kracht
de ene, heilige katholieke en apostolische Kerk
tot een eenheid samenbindt.
Want
"het deelnemen aan
het Lichaam en Bloed van Christus
heeft juist deze uitwerking,
dat wij omgevormd worden
in hetgeen wij nuttigen"
Zo delen de bisschoppen
door hun gebed en arbeid voor het volk
op velerlei wijze en in overvloed mee
van de volheid van Christus' heiligheid.

* **Ile Vaticaans Concilie** :Constitutie "Lumen gentium" § 26 (© Ecclesia Docens) (*bij Mc 3,13-19*)